Lekarze, fizjoterapeuci używają tej próby/testu od wielu lat w celu diagnozowania. Reakcja Landaua (odruch posturalny) jest stosowana w ocenie rozwoju motorycznego niemowląt.

Wykonanie

W próbie tej niemowlę jest trzymane w skłonie pod klatką piersiową na ręce terapeuty, dokładnie w płaszczyźnie poziomej. Obserwujemy zachowanie się głowy, tułowia, kończyn górnych oraz dolnych w przestrzeni w płaszczyźnie poziomej.

Pozycja wyjściowa niemowlęcia: swobodna pozycja leżąc na brzuchu.

Wprowadzanie: chwytamy niemowlę ręką pod klatką piersiową i unosimy do pozycji poziomej.

Odpowiedź: zależna od etapu rozwoju dziecka.

1 Faza - od 1 do końca 6 tygodnia

- głowa opada nieznacznie
- tułów jest w lekkim zgięciu
- kończyny górne oraz dolne przyjmują odruch zgięciowy

2 Faza - od 7 tygodnia do końca 3 miesiąca

- szyja wyciąga się w górę, aż do linii ramion, głowa w linii środkowej ciała
- nieznaczne zgięcie tułowia
- zgięcie kończyn górnych oraz dolnych
- zaznacza się wyprost karku i tułowia
- wyprost kręgosłupa piersiowego do dolnego kąta łopatki
- wyprost głowy do linii barków

3 Faza - 6 miesiąc

- uzupełniając wyprost szyi, tułów jest wyciągnięty w dół aż do połączenia piersiowo-lędźwiowego
- kręgosłup znajduje się w linii środkowej
- kończyny dolne są nieznacznie odwiedzione i zgięte w stawie kolanowym i biodrowym do kąta 90°

- kończyny górne są zgięte i dłonie otwarte
- synergia zgięciowa kończyn dolnych

Faza - 8 miesiąc

W 7. miesiącu kończyny dolne pozostają zgięte do kąta 90°. Ze względu na pojawiającą się w tym okresie fazę lęku "nieznanego niebezpieczeństwa", dziecko często jest zaniepokojone i wygina się w łuk, a głowa i plecy unoszą się ku górze. Kończyny dolne są wtedy wyprostowane w płaszczyźnie poziomej. Landau zaobserwował, że podczas badania należy biernie zginać w dół głowę dziecka — wraz z zgięciem głowy kończyny dolne wracają do odruchu zgięciowego. Gdy puścisz głowę dziecka, tułów utrzymuje się w linii prostej w płaszczyźnie poziomej. W 8. miesiącu odruch zgięciowy kończyn dolnych słabnie; pozostaje ta sama początkowa pozycja, kończyny dolne utrzymywane są w luźnym rozciągnięciu. Ręce są zgięte jak w pozostałych fazach.

Komentarz

W prowadzeniu i ocenie tej reakcji posturalnej musi być zapewniony spokój niemowlęcia. Pod koniec 2. fazy dziecko jest zdolne do podpierania się symetrycznie na łokciach z wyprostem szyi, utrzymuje kręgosłup w linii środkowej. Każda asymetria tułowia musi zostać zauważona. Pod koniec 3. fazy kręgosłup jest wyprostowany w pełnym zakresie. W tym czasie dziecko powinno już chwytać ręką z ustawieniem dopromieniowym i potrafić podeprzeć się na jednym łokciu z drugą ręką wolną, by sięgać i chwytać przedmioty.

Opracowanie: http://www.vojta.com/cgi-local/ivg_eng.cgi
Tłumaczenie: E. Nowak